

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 68Ek/3347/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122505561
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nikola Trenčanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122505561.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XX, XXX XX D., práv. zast. SOPKO LEGAL s. r. o., so sídlom Paulínska 7523/214, 917 01 Trnava, IČO: 47 631 741, proti povinnému: E. B., nar. XX.XX.XXXX, F. XXX, XXX XX G., H. E., práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Michal Antal, PhD. s. r. o., so sídlom Hlavná 13, 917 01 Trnava, IČO: 55 121 071, o vymoženie zameškaného výživného, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Jana Dobiašová so sídlom exekútorského úradu F. I., 908 51 Holíč, IČO: 42 400 651, pod číslom 2624EX 38/23, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu v časti o vymoženie zameškaného výživného vo výške 400,- eur podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 20.12.2022 domáhal od povinného vymoženiu zameškaného výživného na základe exekučného titulu – Rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 14P/83/2014 zo dňa 08.04.2015, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 16.12.2015 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 16.01.2023 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Jana Dobiašová so sídlom exekútorského úradu F. I., 908 51 Holíč, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 2624EX 38/23.

3. Súdny exekútor predložil Okresnému súdu dňa 27.04.2023 na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s prílohami. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 28.03.2023. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol doručený súdnemu exekútorovi dňa 12.04.2023, a teda bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril v podaní zo dňa 24.04.2023.

4. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili čiastočný zánik vymáhaného nároku. Tvrdí, že oprávnená sa exekúciou voči povinnému domáha zaplatenia výživného, ktoré už bolo uhradené. Povinný uvádza, že po celý čas vykonateľnosti exekučného titulu výživné platil, avšak z dôvodu znížených príjmov v nižšej výške, v akej mu bola táto povinnosť súdom uložená. Oprávnená však tieto platby (resp. niektoré z nich nezohľadňuje). V súvislosti s plnením jeho vyživovacej povinnosti prebehlo i trestné konanie, v ktorom bol trestným rozkazom zo dňa 5. januára 2023, sp. zn. 8T/1/2023 uznaný za vinného. V danom konaní došlo aj k výpočtu zameškaného výživného a to vo výške 14.598 € (za obdobie mája 2016 do 5.1.2023). V priloženom prehľade platieb na výživné sú evidované všetky platby povinného za rozhodné obdobie, ktoré vykonal na oprávnenú ako i na jeho druhú dcéru J.. Z uvedenej tabuľky vyplýva, že oprávnená pri svojom návrhu na exekúciu opomína viaceré jeho platby. Platby na obe mal. deti od počiatku uhrádzal na číslo účtu, ktoré mu oznámila matka oprávnenej, keďže vtedy boli obe dcéry (vrátane oprávnenej) ešte maloleté. Hneď po rozvodovom konaní

(apríl 2015) začal platiť výživné v súdom určenej výške spolu 600,- eur alebo 200,-eur mesačne (a to napriek tomu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť až v novembri 2015). Nikto z nich (oprávnená, moja druhá dcéra Sarah a ani ich matka) až do minulého roka mu nikdy neoznámili, že má výživné platiť na iný účet. Až v súvislosti s trestným oznámením začala zrejme účelovo matka oprávnenej tvrdiť, že dané číslo účtu mu neoznámila a tieto platby, ktoré na obe dcéry uhrádzal, nemali byť i na oprávnenú. Povinný má za to, že v trestnom konaní bolo zo strany orgánov činných v trestnom konaní dostatočným spôsobom vyriešené, aký nedoplatok výživného na oprávnenú v súčasnosti má. Táto suma bola ustálená vykonaným vyšetrovaním do mesiaca december 2022 vo výške 14.598 eur (pričom od mesiaca jún 2022 už uhrádzal a stále uhrádza plnú výšku výživného). Zároveň od mesiaca február 2023 začal povinný nedoplatok na výživnom splácať vo výške 350,- eur mesačne (uhradil zatiaľ 2 platby – v mesiaci marec a mesiaci apríl, t. j. spolu 700,- eur). Na základe vyššie uvedeného zastávam názor, že exekúcia je v časti, ktorá presahuje sumu istiny 13.898 eur, nedôvodná (14.598 eur – 700,- eur). Pre úplnosť uvádza, že keďže exekučný titul nadobudol právoplatnosť až dňa 27.11.2015, tak nie je namieste, aby bola exekúcia vedená aj za mesiace marec, máj a september 2015, ako to vyplýva z poverenia na vykonanie exekúcie vydaného v konaní sp. zn. 68Ek/3347/2022 dňa 16.1.2023 (bod 6.3 poverenia). Povinný žiada, aby súdny exekútor vyzval oprávnenú na vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie a v prípade, že táto bude s čiastočným zastavením exekúcie súhlasiť, aby súdny exekútor vydal upovedomenie o zastavení exekúcie v časti prevyšujúcej vymáhanú istinu 13.898 eur a v príslušnej časti príslušenstva. V prípade, ak by oprávnená s navrhovaným čiastočným zastavením exekúcie nesúhlasila, na základe vyššie uvedeného a označených dôkazov navrhuje, aby o tomto návrhu rozhodol podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku súd tak, že povinnému vyhovie a exekúciu v príslušnej časti (presahujúcej sumu istiny 13.898 eur a v príslušnej časti príslušenstva) zastaví a zároveň aby rozhodol o trovách exekúcie a o ich výške.

5. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že skutočnosť, že povinný po rozvodovom konaní (apríl 2015) začal výživné platiť, oprávnený nepopiera. Za toto obdobie napokon návrh na vykonanie exekúcie ani nepodal. Prestal ho však platiť od času, za ktorý sa oprávnený domáha vykonania exekúcie. Oprávnenému nie je zrejmé ani to, o akej zmene bankového účtu sa povinný zmieňuje. Fakt, že ohľadom neplatenia výživného prebiehalo trestné konanie, nemá na prebiehajúcu exekúciu žiadny vplyv. Trestný rozkaz opisovaný povinným bol vydaný po podaní návrhu na vykonanie exekúcie. Povinný v návrhu na čiastočné zastavenie exekúcie neprikladá žiaden dôkaz (napr. výpis z bankového účtu), ktorým by preukázal, že výživné za jednotlivé mesiace uhradil, t. j. že by existoval dôvod na čiastočné zastavenie exekúcie. Oprávnený má za to, že ak by takéto platby reálne uskutočnené boli, povinný by ich vo svojom návrhu preukázal. Oprávnený vykonanie takých platieb popiera. Oprávnený popiera, že by povinný výživné presahujúce sumu 14.598,- eur za exekvované obdobie uhradil, resp. že by exekúcia nad túto sumu bola nedôvodná. Pravdou je len to, že povinný po podaní návrhu na vykonanie exekúcie uhradil 2 platby spolu vo výške 700 eur, ktoré je potrebné započítať na najstaršie mesiace zameškaného výživného. Zároveň však poukazuje na ust. § 61f ods. 1 Exekučného poriadku (plnenie sa nedostalo exekútorovi). To, že povinný má uhrádzať 350,- eur mesačne, nemá vplyv na prebiehajúcu exekúciu. To, že povinný údajne nemôže splácať mesačne viac ako 350,- eur, je len jeho tvrdením, pričom však limity pre vykonanie exekúcie môžu byť v závislosti od príjmu a majetkových pomerov povinného, zistené lustráciami v exekučnom konaní. Ak povinný nevie preukázať, že výživné za exekvované obdobie zaplatil, potom dôvod pre zastavenie exekúcie nemôže byť daný. Na základe uvedeného oprávnený navrhuje, aby návrhu povinného na čiastočné zastavenie exekúcie vyhovené nebolo, aby sa v exekúcii riadne pokračovalo, nakoľko nie je splnená ani podmienka pre odklad exekúcie §61h ods. 1 písm. e) Exekučného poriadku) a ani žiadna zákonná podmienka pre zastavenie exekúcie súdom alebo exekútorom.

6. Súdny exekútor sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučný poriadok, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh ma odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhlo zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 45 odsek 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

11. Podľa § 61l odsek 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

12. Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhlo. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu zákon umožňuje povinnému brániť sa proti nedôvodne začatej a neprípustnej exekúcii a v prípade jeho uplatnenia vzniká povinnosť súdu preskúmať oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie s prihliadnutím na všetky skutočnosti uvádzané povinným, a s ktorými zákon spája zastavenie exekúcie. Z uvedeného dôvodu musí byť návrh na zastavenie exekúcie náležite odôvodnený. Dôkazné bremeno spadá na ťarchu povinného, ktorý okrem povinnosti tvrdenia je povinný súdu predložiť všetky dôkazy, ktoré by jeho tvrdenia potvrdili.

13. Súd vo všeobecnosti konštatuje, že každý voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu alebo iného orgánu je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutom sa tak správať, a to pod hrozbou exekúcie. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nespĺnil má oprávnený právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Účelom exekučného konania je teda nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nespĺnil. Základnou vlastnosťou, ktorú musí mať každý exekučný titul bez ohľadu na jeho druh je vykonateľnosť. Vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky (vlastnosti) rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom, aj proti vôli povinného, realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená.

14. Súd uvádza, že poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané na základe návrhu na vykonanie exekúcie a na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 14P/83/2014 zo dňa 08.04.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2015 a vykonateľnosť dňa 16.12.2015; a teda v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť vyplývajúcu z exekučného titulu nespĺnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne.

15. Súd vo vzťahu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uvádza, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je čiastočne dôvodný. Podmienky podania návrhu na vykonanie exekúcie boli splnené, keď v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému dňa

20.12.2022 (deň doručenia návrhu na vykonanie exekúcie súdu) oprávnený disponoval vykonateľným exekučným titulom, rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 14P/83/2014. Exekučným titulom bol povinný zaviazaný prispievať na výživu maloletej Lujzy 300,- eur mesačne vždy do 15.teho mesiaca vopred počnúc dňom právoplatnosti rozsudku o rozvođe manželstva. Súd opätovne preskúmal návrh oprávnenej na vykonanie exekúcie, exekučný titul a návrh povinného na zastavenie exekúcie a zároveň sa zaoberal otázkou predbežnej vykonateľnosti exekučného titulu, nakoľko povinný namietal nárok oprávnenej za obdobie pred právoplatnosťou exekučného titulu a teda momentu, kedy mal povinný platiť na výživu maloletej. K uvedenému súd uvádza, že podľa § 44 Civilného mimosporového poriadku sú rozsudky o výživnom vykonateľné doručením. Predbežná vykonateľnosť znamená, že rozhodnutie je vykonateľné skôr ako nadobudne právoplatnosť. Vzhľadom na zákonnú dikciu rozsudok o výživnom je vykonateľný momentom doručenia bez ohľadu na paričnú lehotu. V danej veci sa súd zaoberal zistením, kedy bol rozsudok Okresného súdu Trnava doručený povinnému a na základe doručanky z predmetného spisu mal preukázané, že exekučný titul bol povinnému doručený dňa 27.11.2015. Z uvedeného vyplýva, že oprávnená si uplatnila zameškané výživné za obdobie 3/2015 a 5/2015 (za každý mesiac 50,- eur, t. j. spolu 100,- eur) a za mesiac 9/2015 (vo výške 300,- eur) predčasne a neoprávnene. Na základe uvedeného súd exekúciu z časti zameškaného výživného vo výške 400,- eur podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil. (výrok I.)

16. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie ďalej namietal, že oprávnená sa exekúciou voči povinnému domáha zaplataenia výživného, ktoré už bolo uhradené. Povinný taktiež uviedol, že po celý čas vykonateľnosti exekučného titulu výživné platil, avšak z dôvodu znížených príjmov v nižšej výške, v akej mu bola táto povinnosť súdom uložená. K námietke povinného, že zameškané výživné platil, súd uvádza, že túto skutočnosť povinný súdu nepreukázal. V prílohe návrhu povinného na zastavenie exekúcie predložil podanie označené ako „tabuľka platby výživného“, kde sú rozpísané platby povinného za rozhodné obdobie, ktoré vykonal na oprávnenú ako i na jeho druhú dcéru J.. Tieto však nepreukazujú jeho tvrdenie, nakoľko takúto listinu súd nemôže posudzovať ako dôkaz, ktorým by povinný preukázal plnenie oprávnenému k jeho rukám, resp. na jeho účet a taktiež nepreukazuje, že oprávnený tieto sumy a v uvedenej výške prijal. Súd tak vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval argumentáciu povinného v uvedenom smere za nedôvodnú. Povinný má za to, že v trestnom konaní bolo zo strany orgánov činných v trestnom konaní dostatočným spôsobom vyriešené, aký nedoplatok výživného na oprávnenú v súčasnosti má. Skutočnosť, že povinný predložil súdu uvedenú tabuľku, ktorá bola vystavená a vyčíslená v trestnom konaní, nemá na prebiehajúce exekučné konanie vplyv, nakoľko absentuje preukázanie platieb, ktoré by tieto skutočnosti potvrdzovali (výpis z bankového účtu). Keďže povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, súd podaný návrh na zastavenie exekúcie v uvedenom smere považoval za nedôvodný. Súd taktiež uvádza, že vedenie trestného konania nemá pre exekučné konanie žiaden vplyv, nakoľko v trestnom konaní bol povinný uznaný vinným, kde mu súd uložil povinnosť v skúšobnej dobe (3 roky) zaplatiť zameškané výživné. Povinnosť zaplatiť výživné má trestnoprávny rozmer, to znamená, že v prípade nesplnenia tejto povinnosti sa povinnému uložená podmienka zruší a povinný bude musieť nastúpiť na výkon trestu, ktorý mu bol podmiennečne odložený.

17. Povinný ďalej uviedol, že od mesiaca február 2023 začal nedoplatok na výživnom splácať vo výške 350,- eur mesačne (uhradil zatiaľ 2 platby – v mesiaci marec a mesiaci apríl, t. j. spolu 700,- eur), ktoré oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie potvrdil. Súd sa v rámci tejto platby zameral na časové obdobie vykonanej úhrady a na základe opätovného preskúmania spisového materiálu zistil, že bola vykonaná po začatí exekučného konania ako aj samotnej exekúcie. K danej skutočnosti súd uvádza, že ak nastane splnenie nároku oprávneného povinným po začatí exekučného konania, ide o plnenie považované za vymožené súdnym exekútorom, ktoré spôsobuje reálne zastavenie exekúcie (t. j. ipso facto) samotným týmto plnením, o čom nie je potrebné rozhodovať rozhodnutím súdu. Uvedené platí aj pre čiastočné splnenie vymáhanej pohľadávky po začatí exekučného konania. V prípade ak povinný plní v prospech oprávneného po začatí exekučného konania (bez ohľadu na to, či bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie alebo upovedomenie o začatí exekúcie), pôjde vždy o vymoženie, resp. čiastočné vymoženie pohľadávky. Ak povinný splní po začatí exekúcie časť vymáhanej pohľadávky, znižuje sa týmto plnením aktuálna výška vymáhaného nároku. Súdnym exekútorom je povinný na platbu uvedenú povinným ako aj na platby uvádzané oprávneným prihliadať, aby neprišlo k duplicitnému vymoženiu. Súdnym exekútorom po čiastočnej úhrade vymáhanej pohľadávky oprávneného pokračuje už len vo vymáhaní jej zvyšku. K skončeniu exekučného konania

preto dôjde len vtedy, keď je uhradená celá vymáhaná pohľadávka oprávneného s príslušenstvom vrátane trov exekúcie.

18. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie žiadal o zastavenie exekúcie v príslušnej časti a zároveň žiadal, aby súd rozhodol o trovách exekúcie a o ich výške. Súd sa pri posudzovaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie zaoberal aj trovami exekúcie, keďže v časti zameškaného výživného vo výške 400,- eur exekúciu zastavil. Pri výpočte trov exekúcie súd vychádzal z celkovej výšky zameškaného výživného 21.700,- eur, ktoré po prepočítaní ostávajú nezmenené, a teda nie je prítomný dôvod na zastavenie trov exekúcie v časti.

19. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie vo zvyšnej časti nie je dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v spojení so skutočnosťou, že súd ex offo nenašiel dôvod na zastavenie exekúcie, a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku vo zvyšnej časti zamietol. (výrok II.)

20. Nakoľko si žiadny z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd o nich nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.